

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή τους παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούντος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29 Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιεβλήθη·
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστήριχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικώς παραδεγμένες αρχές Δικαίου οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδίκου και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Χατζηγιάννου κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-330/13)

(2013/C 252/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Λέλλα Χατζηγιάννου (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου και Κ. Λιασίδου, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή της παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούντος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29 Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyprus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιεβλήθη·
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστήριχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.

4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικές παραδεγμένες αρχές Δικαίου οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδικού και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Νικολάου κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-331/13)

(2013/C 252/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Μαρίνος Νικολάου (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου και Κ. Λιασίδου, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή του παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούμενος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29 Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyrgus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιβλήθη·
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ακυρότητα, καθότι βρίσκεται πέραν των εξουσιών τις οποίες έχει παραχωρήσει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι δηλαδή πράξη η οποία εκδόθηκε καθ' υπέρβαση εξουσίας των δύο οργάνων.
- 2) Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως επιβεβαιώνεται και από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως νομικώς αβάσιμη και αστήριχτη και αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.

4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται ομοίως στις γενικές παραδεγμένες αρχές Δικαίου οι οποίες διαχέουν το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως την αρχή, σύμφωνα με την οποία ουδείς δύναται να επικαλείται τις ίδιες αυτού παραλείψεις προς αποκόμιση οφέλους και/ή προς νομιμοποίηση συμπεριφοράς αδικού και/ή παρανόμου.

Προσφυγή της 4ης Ιουνίου 2013 — Χριστοδούλου και Σταυρινού κατά Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση T-332/13)

(2013/C 252/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Χρυσάνθη Χριστοδούλου (Πάφος, Κύπρος) και Μαρία Σταυρινού (Λάρνακα, Κύπρος) (εκπρόσωποι: Ε. Ευσταθίου, Κ. Ευσταθίου και Κ. Λιασίδου, Δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει την προσφυγή τους παραδεκτή και βάσιμη·
- Να ακυρώσει την απόφαση του Eurogroup της 25ης Μαρτίου 2013, η οποία έλαβε την τελική της μορφή με την απόφαση του Διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου ως εκπροσωπούμενος και/ή ως αντιπροσώπου του συστήματος Ευρωπαϊκών Τραπεζών της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ημερομηνίας 29 Μαρτίου 2013 Κ.Δ.Π. 104/2013, με την οποία αποφασίσθηκε η «πώληση ορισμένων εργασιών» της Cyrgus Popular Bank Public Co Ltd και η οποία στην ουσία αποτελεί κοινή απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αλλά και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- Επικουρικώς, να κηρύξει ότι η απόφαση του Eurogroup, ως ανωτέρω, αποτελεί στην ουσία απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και/ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από κοινού ανεξαρτήτως της μορφής και του τύπου που αυτή περιβλήθη·
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και/ή την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσης διαδικασίας.